

KONFERENCJA: *Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią*

LUTY 2015

Łk 10, 25 – 37

Bóg jest miłosiernym Ojcem – takiego Boga ukazuje nam Jezus – Syn Boży. Jezus przyszedł na świat, aby objawić nam prawdziwe oblicze Boga. Wskutek grzechu człowiek postrzega Boga w fałszywym obrazie. Zamiast mu ufać zaczął się go bać i uciekać przed Nim. Przestał człowiek wierzyć Bogu – że Bóg kocha człowieka, że chce naszego dobra i szczęścia. Bóg jest dobry – przestaliśmy w to wierzyć. Jezus posłany na świat przez Ojca ukazuje nam prawdziwe oblicze Boga. **Bóg jest miłością.** Miłość Boga objawia się i realizuje w stosunku do nas przez najwyższe dobro jakim jest miłosierdzie – przebaczenie. Wszyscy potrzebujemy miłosierdzia, ponieważ zgrzeszyliśmy i upadliśmy na samo dno. Ojciec w miłosierdziu swoim posłał Syna Jezusa Chrystusa, aby nas wyzwolił z grzechu. Jezus dokonał tego przez ofiarę męki i śmierci na krzyżu. Zbawienie jest dziełem miłosierdzia. Doświadczamy miłosierdzia, gdy Bóg odpuszcza nam grzechy, najpierw w sakramencie chrztu gładzi grzech pierworodny, a potem w sakramencie pokuty oczyszcza nas z grzechów, które w naszym życiu popełniamy. Jezus ukazuje nam w przypowieści o Synu Marnotrawnym Ojca, który ze wzruszeniem i radością przyjmuje syna, który wraca z dalekich stron po zmarnotrawieniu wszystkiego co od Ojca otrzymał. Ojciec z przypowieści jest obrazem Boga – miłosiernego Ojca. Ale Jezus wzywa nas, abyśmy byli miłosierni – mówi „Bądźcie miłosierni jak Ojciec wasz niebieski miłosierny jest”- miłosierdzie wobec nas jest uwarunkowane naszym miłosierdziem.

Chyba wszyscy modlimy się do miłosierdzia Bożego – znamy i odmawiamy koronkę. Może niektórzy z nas przeczytali Dzienniczek siostry Faustyny, bardzo ciekawa i niezwykła lektura. Św. Faustyna jest apostołką miłosierdzia. Mamy również obraz Jezusa Miłosiernego - **Jezu ufam Tobie.** Jan Paweł II napisał Encyklikę O Bożym miłosierdziu – *Dives in Misericordia*. Bardzo ważny dokument papieski. Postawmy sobie pytanie: **W jaki sposób mam realizować miłosierdzie w swoim życiu, żeby błogosławieństwo ewangeliczne, które rozważamy było moim błogosławieństwem ?**

Jan Paweł II w Encyklice *Dives in Misericordia* napisał: **W swoim właściwym i pełnym kształcie miłosierdzie objawia się jako dowartościowywanie, jako podnoszenie w górę, jako wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła, które jest w świecie i w człowieku** (DiM 6). Być miłosiernym, to wydobywać dobro, które jest w każdym człowieku spod warstwy zła, to dowartościowywanie czyli odkrywanie i ukazywanie wartości, która jest w człowieku. Spojrzenie na drugiego człowieka przez pryzmat jego wartości, bez potępiania, bez osądzania. Przypomnijmy sobie epizod zapisany w Ewangelii św. Jana 8, 1 –11. Faryzeusze i uczeni w piśmie przyprowadzili do Jezusa kobietę pochwyconą na cudzołóstwie i oczekiwali od Jezusa ustosunkowania się do niej, ponieważ według prawa Mojżeszowego powinno się ją ukamienować. Jezus mówi: „Kto z Was jest bez grzechu niech pierwszy rzuci kamieniem”, a na końcu mówi do kobiety – „ Ja ciebie nie potępiam, idź i nie grzesz więcej”. To jest akt miłosierdzia. Jezus jest taki i uczy nas, abyśmy my byli takimi. Miłosierdzie więc, to nie osądzanie i potępianie ludzi, ale wydobywanie dobra, które jest w każdym człowieku spod nawarstwień zła. To bardzo ważne – w jaki sposób patrzymy na ludzi, którzy nas otaczają. Czego w nich szukamy, czy próbujemy dopatrzeć się w nich ich słabości, aby ich przekreślić, osądzić? Czy próbujemy szukać w nich dobrych stron i cieszyć się, że są wspaniali. Jan Paweł II pisze w Encyklice „**Nawrócenie jest najbardziej konkretnym wyrazem działania miłości i obecności miłosierdzia w ludzkim świecie**” (DiM 6). Jeżeli uwierzyłeś w Jezusa i stałeś się jego

uczniem, dokonało się twoje nawrócenie, a właściwie dokonuje się twoje nawrócenie, które jest drogą twojego życia. Nawrócenie jest działaniem miłosierdzia Bożego w twoim życiu. To dobry Bóg daje Ducha Świętego, który działa i sprawia twoje nawrócenie.

Potrzebujemy przebaczenia. Jesteśmy przecież grzesznikami, popełniamy zło w uczynkach, myślach i w słowach. Prosimy Boga o przebaczenie i przystępujemy do sakramentu pokuty. W sakramencie tym doświadczamy uwolnienia, obmycia z grzechów - jesteśmy czysti. Ale Jezus powiedział do Piotra, że my mamy przebaczać siedemdziesiąt siedem razy dziennie. Mamy przebaczać nieustannie. Gdy ludzie czynią nam zło jesteśmy zdruzgotani, jesteśmy poranieni. **Przebaczenie jest aktem woli człowieka.** Gdy przebaczam Bóg obdarza mnie błogosławieństwem, uzdrawia mnie i uwalnia błogosławieństwo nad osobą, której przebaczam. Wszyscy potrzebujemy przebaczenia od ludzi, których zraniliśmy. Trzeba też, abyśmy przebaczały tym, którzy nas zranili, wyrządzili nam zło. Ma to się dokonywać codziennie w naszym życiu – siedemdziesiąt siedem razy dziennie. Nieraz jesteśmy bardzo skrzywdzeni i to przez ludzi najbliższych nam. Trudno jest wybaczyć. Proś Ducha Świętego o pomoc – tylko w Duchu Świętym możesz przebaczyć w imię Jezusa Chrystusa. Jezus na krzyżu modlił się modlitwą przebaczenia, za tych którzy przybili go do krzyża. **Ojciec przebac im, bo nie wiedzą co czynią.** Szczepan, gdy był kamienowany modlił się za oprawców – **Panie nie poczytaj im tego grzechu.** Przebaczenie jest okazywaniem miłosierdzia, uwolnieniem z przekleństwa, które ciąży nad osobą, która nas zraniła, skrzywdziła. Jezus chce, abyśmy przebaczały. Przypomnijmy sobie przypowieść o nielitościwym dłużniku Mt 18,23 –35. Jezus kończy tę przypowieść „**Podobnie uczyni wam Ociec mój niebieski, jeśli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu**”. A więc Jezus mówi, że miłosierdzie Boga jest uwarunkowane przebaczeniem człowieka. Jeśli Ty nie przebaczysz, to Bóg podobnie nie przebaczy Tobie. To znaczy, ty zamykasz się na miłosierdzie Boga. Bóg chce, abyśmy przebacząc ukazywali naszym winowajcom miłosierne oblicze Boga. To jest coś bardzo ważnego, dlatego tak ważne jest błogosławieństwo ewangeliczne, które dziś rozważamy. Na rekolekcjach o uzdrowieniu wewnętrznym jest konferencja w połączeniu z modlitwą przebaczenia. Przebaczenie uzdrawia nas i uwalnia duchowo.

W Ewangelii św. Łukasza 10,30–37 czytamy **przypowieść o miłosiernym Samarytaninie.** Jezus kończy ją – **Idź i ty czyn podobnie.** Przypowieść ta ukazuje sytuację człowieka zranionego śmiertelnie. Drogą przechodzą ludzie, przechodzi kapłan i lewita, idą dalej. Samarytanin zaś zatrzymuje się i udziela pomocy zranionemu. Każdy z nas może się identyfikować z poszczególnymi osobami tej przypowieści. Najpierw jesteś zraniony, bo grzech i zło powoduje rany w nas. To Jezus jak Samarytanin pochyla się nad tobą i opatruje twoje rany. Trzeba jednak abyś zobaczył, że jesteś bardzo skupiony na sobie, zajęty swoimi problemami, w ciągłym pośpiechu, omijasz potrzebujących – zranionych ludzi. Wreszcie Jezus gdy mówi – **Idź i ty czyn podobnie** – mówi do ciebie – bądź jak ten Samarytanin.

Są modlitwy do Miłosierdzia Bożego i nieustannie trzeba się modlić. Są czyny miłosierdzia - gdy przebaczymy krzywdzicielom. Bóg daje nam wrażliwe serce - pochylamy się nad zranionym człowiekiem. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Jezus zaprasza nas nie tylko do wrażliwości na cierpienie, ból i krzywdę - ale do konkretnego zaangażowania się na rzecz udzielenia pomocy ludziom zranionym, skrzywdzonym, najbiedniejszym. Miłosierdzie, o którym Jezus tyle mówił nie mierzy się bynajmniej przeżywanymi uczuciami, ale konkretnymi czynami, które wymagają ofiarności, zaangażowania, wysiłku i ludzkiej pracy. Poprzez miłosierne czyny uczniowie Jezusa objawiają miłosierne oblicze Boga, który jest ojcem miłosierdzia oraz Bogiem wszelkiej pociechy.

PLAN SPOTKANIA

1. Uwielbienie (15 min.):

pieśń do Ducha Świętego:

- Dotknij Panie moich oczu...

pieśni wielbiące:

- **Ps 51, 3-14** (odczytuje powoli animator)
- Jezus daje nam zbawienie...
- **Modlitwa uwielbienia śpiew w językach**
- **Łk 23,32 – 34**
- Chcę wywyższać Imię Twe...
- **Uwielbienie litanijne i Dz 7,59-60**
- Mój Jezu, mój zbawco...
- **Ef 2,1-10** (po odczytaniu tekstu chwila ciszy)

2. Dzielenie

- Co Jezus zrobił dla mnie?; Co ja zrobiłem dla Jezusa?

3. Pieśń: Łaską jesteśmy zbawieni...

4. Słowo Boże:

Łk 10,25-37

5. Konferencja (odstuchać nagrania)

6. Pogłębienie:

- Podziel się doświadczeniem miłosierdzia Bożego doznanego w sakramencie pokuty, w przebaczeniu i pojednaniu z braćmi. Na ile i jak Duch Święty otwiera Twoje serce na ludzi zranionych, odrzuconych, których spotykasz na swojej drodze życia – do czego Ciebie Bóg wzywa? Jak reagujesz?

7. Modlitwa dziękczynna

- Jak dobrze jest dziękować Ci Panie
- Dziękczynienie spontaniczne, litanijne

8. Prośby i modlitwa wstawiennicza (15-20min.)

- Szukajcie wpierw królestwa Bożego...
- Prośby – spontaniczne wezwania ogarniające różne sprawy w świecie zakończone aklamacją z koronki do miłosierdzia Bożego

9. Modlitwy na zakończenie

- Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
- Ojczy nasz... (*wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwrócenie na zewnątrz*)
- Benedykcja (*robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogosławi i strzeże*)